

ด้วงสาकु

ชื่อไทย : ด้วงสาकु

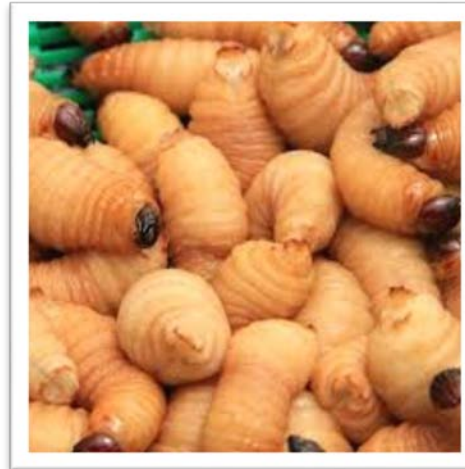
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Pin-hole, trueweerils

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Rhynchophorus ferrugineus* Oliver

โดย นางสาวเมธินี กิระเกียรติ

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มส่งเสริมแมลงเศรษฐกิจ

สถิติการผลิต			
	ปี 58	ปี 59	ปี 60
จำนวนเกษตรกร (ราย)	97	97	156
จำนวน (กะละมัง)	1,892	1,892	13,640
ผลผลิตเฉลี่ย (ก.ก./กะละมัง)	1	1	1
ผลผลิตรวม (ตัน)	1.9	1.9	54.56
มูลค่าการผลิต (ล้านบาท)	161.30	161.30	13.64
ที่มา : ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจ จังหวัดชุมพร กรมส่งเสริมการเกษตร			

ต้นทุน / ผลตอบแทน	
ต้นทุน (ปี 60 : 250 บาท/กะละมัง)	
- ค่าพันธุ์ ด้วงสาकु	60 บาท
- ค่าวัสดุอุปกรณ์กะละมัง	65 บาท
- ค่าอาหาร	125 บาท
ผลตอบแทน (บาท/กะละมัง) 750-950 บาท	

แหล่งผลิต
ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา ตรัง พัทลุง ยะลา
ภาคเหนือ ได้แก่ น่าน เชียงราย ลำปาง อุตรดิตถ์ พะเยา ตาก สุโขทัย เพชรบูรณ์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เลย อุตรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา
ภาคตะวันออก ได้แก่ สระแก้ว
ภาคตะวันตก ได้แก่ เพชรบุรี
จังหวัดที่เลี้ยงมาก ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ราคาขายที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยทั้งประเทศ (บาท/กิโลกรัม)
ราคาขายที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย 250 บาท/กิโลกรัม

ฤดูกาลผลผลิตที่ออกสู่ตลาด
ด้วงสาकुสามารถออกผลผลิตได้ทุกฤดู

ส่งออก	ซื้อได้เปรียบเสียเปรียบ สินค้าไทย	นำเข้า
	ได้เปรียบ : เพาะเลี้ยงง่าย เจริญเติบโตเร็วมีคุณค่าทางอาหารคือ โปรตีนสูง เสียเปรียบ : นิยมบริโภคในท้องถิ่น และยังไม่แพร่หลายมากนัก	
ประเทศคู่ค้าของไทย - จำนวนผลผลิต -	ผลผลิต - พันธุ์พันธุ์ - ประเทศผู้ผลิตสำคัญ -	-

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>การผลิต</p> <p>ด้วงสาครเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งจำพวกแมลงที่มีชื่อเรียกว่าด้วงงวง ด้วงไฟ ด้วงมะพร้าว ทางภาคใต้เรียกด้วงสาครหรือด้วงลาน เป็นแมลงกินได้ชนิดใหม่ที่กำลังมาแรง เพราะคุณค่าทางอาหาร ที่มีโปรตีนสูง เลี้ยงง่าย โตเร็ว ขยายพันธุ์รวดเร็ว ต้นทุนการผลิตต่ำ</p> <p>ปัจจุบัน</p> <p>ด้วงสาครเป็นแหล่งอาหารโปรตีนในท้องถิ่นนิยมบริโภคเฉพาะท้องถิ่น สามารถนำด้วงสาครหรือด้วงลานไปบริโภคได้หลายรูปแบบ เช่น คั่วเกลือ ทอดในน้ำมัน ผัดขี้เมา เป็นต้น</p>	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นิยมบริโภคเฉพาะท้องถิ่น และยังไม่แพร่หลายมากนัก 2. งานวิจัยและพัฒนาการเลี้ยงและผลิตภัณฑ์ด้วงสาครมีจำกัดหรือมีน้อย 3. ด้วงสาครเป็นศัตรูพืช ต้องควบคุมไม่ให้แพร่ระบาด <p>การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การแปรรูปและการนำด้วงสาครไปใช้ประโยชน์ยังไม่หลากหลาย และตรงต่อความต้องการของผู้บริโภค <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีการจัดการด้านการเลี้ยงและการตลาด 	<p>การผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบริโภคด้วงสาครให้แพร่หลาย และพัฒนาอาหารในการเลี้ยงจากพืชชนิดต่าง ๆ และวัสดุอื่นทดแทน ตามศักยภาพในพื้นที่ 2. พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงด้วงสาคร สายพันธุ์ การป้องกันศัตรูด้วงสาคร ระบบการจัดการ แหล่งอาหาร พัฒนาระบบการจัดการเลี้ยงตามมาตรฐานเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพ โดยเน้นเศรษฐกิจพอเพียง และระบบแปลงใหญ่ 3. จะต้องเลี้ยงในโรงเรือนที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดได้ <p>การแปรรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาแนวทางดำเนินงานเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต การเป็นห่วงโซ่อาหาร พัฒนารูปแบบการแปรรูป บรรจุภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและเป็นที่น่าสนใจของผู้บริโภค <p>การตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมและจัดตั้งศูนย์เรียนรู้/องค์ความรู้ด้านการเลี้ยงด้วงสาคร และส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่ม และจัดประชุม เชื่อมโยงการตลาดระหว่างผู้ผลิต พ่อค้า ผู้กระจายสินค้าให้เป็นเครือข่ายซึ่งกันและกัน